

Az első időkben senki sem értette,
amit mondtál,
sem a növények, sem a madarak,
sem a nagy vizek élőlényei,
mert még mindig a te fejedben ment le a nap.

Azt mondták, magányos vagy,
ideje hozzálátni a teremtéshez,
de méhedben még mindig ott voltak
a születéstől rettegő
emberek barlangrajzai.

Ő lett az első, aki észrevett.
Talajt értél benne,
ahogy az első űrszonda egy lakatlan égitesten.

Attól kezdve mintha megváltozott volna az egész mindenség,
fényesebb lett a nappal, barátságosabb az idő,
puhább a mohaszőnyeg,
a folyó is lassabban csobogott,
mintha egy gyerekhez beszélne.

A többiek néha még megijednek, ha vele látnak,
de nem kell félniük, már nem harap.
Fogait kerekre csiszolta a beszéd folyama.

46 MERÜLÉS

Egyfolytában róluk beszélsz.
Szavaid,
mint a húsevő bogarak,
amivel a londoni múzeum munkatársai
lepucolták a kiállításra szánt csontokat.

Szívesebben mosnád le
tisztá vízzel a testüket,
de ők voltak azok,
akik éveken át
mérgezett folyókat suttoztak a füledbe.
Aztán ahogy öregedtél, a barátaid
kiparancsoltak a szeretetükből,
mint régen a felnőttek a gyorsan hűlő Balatonból.

Amikor erről beszélsz,
utána mindig azt álmodod,
hogyan strandra visznek,
rosszullétig tömnek édességgel,
te pedig homokot tömsz a szádba,
hogyan nehogy hányj.
Még évekig tart,
mire partra öklendezed magadban őket,
mint a tenger az elsüllyedt hajó rakományát.

Terék Annának

És kinyitja a szemét a sóbálvánnyá vált asszony,
megmozdulnak a testén a túlhordott hegyek,
kiárad a tenger, amit a kötényében dajkált,
fogai mögül a mélybe vetik magukat a szavak,
messzire nyúl, és mint valami vergődő kígyót,
mellére húzza az apadó folyót,
megrángatja a terméketlen fa törzsét
és érett gyümölcsökként
a lába elé hullnak a bolygók.

Elmondja, nem fog többé sóbálvánnyá válni
attól, hogy a tiltás ellenére visszanéz,
és látja lángokban állni a múltját,
amíg te itt gyászolsz,
más égitesteken már folytatódik a teremtés.

Felállsz,
együtt mászátok meg a törmelékekből épült hegyet,
visszanéztek, látod, hogy ég a hálószobád,
az egész régi életed –

és ott állnak a tűz mellett mindazok,
akiket valaha ismertél,
turkálnak a hamuban,
hátha találnak valamit,
ami még hasznukra lehet.
Nézed őket,
és nem akarod többé mindennél jobban,
hogy szeressenek.